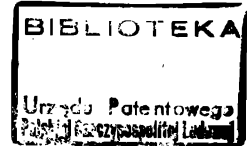

URZĄD PATENTOWY

F41d 7102

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27816.

Kl. 72 h, 1/04.

Vickers - Armstrongs Limited
(Londyn, Wielka Brytania).

Karabin maszynowy.

Zgłoszono 8 maja 1937 r.

Udzielono 28 grudnia 1938 r.

Pierwszeństwo: 13 maja 1936 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy karabinów maszynowych, a zwłaszcza karabinów maszynowych, uruchomianych za pomocą odprowadzanych z lufy gazów i umieszczonych w czołgach.

Głównym celem wynalazku jest ułatwienie zamiany w karabinie maszynowym lufy rozgrzanej lub nie nadającej się do użytku, przy czym czynność zamiany lufy może być uskuteczniiona w przestrzeni ograniczonej, np. wewnątrz czołga.

Karabin maszynowy według wynalazku posiada kilka luf oraz jeden wspólny mechanizm zamkowy, przy czym komora zamkowa i lufa są ruchome względem siebie, tak iż umożliwiają natychmiastowe uruchomienie każdej z luf.

Na załączonych rysunkach przedstawiono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia w widoku z boku lufę, obsadę i część mechanizmu zamkowego karabina maszynowego według wynalazku, fig. 2 — widok karabina maszynowego z tyłu, fig. 3 — widok z góry, fig. 4 — pionowy przekrój podłużny karabina maszynowego odmiennej konstrukcji, fig. 5 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii A — B na fig. 4, fig. 6 — widok z tyłu obsady karabina maszynowego, przedstawionego na fig. 4, po usunięciu mechanizmu zamkowego, fig. 7 — widok z boku karabina maszynowego również bez mechanizmu zamkowego.

Karabin maszynowy według fig. 1 — 3 posiada dwie lufy 1, umieszczone obok siebie.

bie i osadzone w pierścieniu, kuli lub podobnej obsadzie 2, przy czym z każdą lufą jest w zwykły sposób połączony cylinder gazowy 3. Komora zamkowa 5 jest wykonana tak, że może być odłączona od jednej lufy i połączona z drugą lufą w razie konieczności ich zamiany, przy czym tylna wystająca część każdej lufy posiada zęby ryglujące lub występy 7, współdziałające z odpowiednimi częściami nakrętki ryglującej 8 osadzonej w komorze zamkowej, która rygluje ten koniec lufy w komorze zamkowej w jej położeniu czynnym, przy czym tylny wystający koniec lufy wchodzi we wgłębienie w komorze zamkowej.

Na fig. 1, 2 i 3 lewa lufa jest przedstawiona w położeniu czynnym, przy czym w celu jej zamiany na inną należy najpierw zwolnić śrubę lub nakrętkę umożliwiając całkowite zdjęcie komory zamkowej z tylnego wystającego końca tej lufy i umieszczenie jej na końcu innej lufy, po czym nakrętka ryglująca lub śruba zostają mocno dokręcone dla zapewnienia mocnego połączenia komory zamkowej z nową lufą.

W odmiennej postaci wykonania według fig. 4 — 7, lufy 1, których najlepiej gdy jest dwie, są ruchome względem komory zamkowej 10 jak również względem wspólnego cylindra gazowego 11, przy czym lufy dają się obracać jako jedna całość w obsadzie 2, tak iż każda lufa może być umieszczona odpowiednio na jednej linii z trzonem zamkowym.

W wykonaniu tym komora zamkowa 10, cylinder gazowy 11 i połączony z nim tłok są przymocowane do pierścienia lub innego rodzaju obsady 2, przy czym lufy 1 są osadzone w bloku 13; dającym się częściowo obracać na cylindrze gazowym, który to blok przednim końcem przylega do opancerzonej tarczy 14 osadzonej na przednim końcu obsady.

Przednie końce luf są osadzone we wspólnym wsporniku 15, dającym się obracać na przedłużeniu 11² cylindra gazo-

wego, przy czym każda lufa 1 posiada otwór 16 do odprowadzania gazów prochowych, połączony z odpowiednim otworem 18 we wsporniku 15, które to otwory pokrywają się tylko wtedy z otworem w cylindrze 17, gdy dana lufa znajduje się w położeniu do strzelania. Dający się obracać blok 13, podtrzymujący obie lufy, może być zaryglowany w jednym z położań końcowych za pomocą osadzonej na sprężynie zapadki 19 (fig. 6 i 7), która wchodzi w jeden z otworów lub wgłębień 20, wykonanych na obsadzie 2, z których jeden tylko jest uwidoczniiony, ponieważ w drugim otworze mieści się zapadka. Zapadka 19 może być osadzona na ramieniu lub dźwigni 21, służącej do obracania bloku 13, przy czym blok ten może być obracany o dowolny kąt, np. 90°. Każda lufa 1 wystaje z tyłu obsady 2, przy czym wystające w tył końce 22 luf posiadają zęby lub występy 23, które współdziałają z odpowiednimi zębami lub wystęgami w komorze zamkowej 10, gdy odpowiednia lufa zajmuje położenie czynne.

Podczas strzelania, gdy zajdzie potrzeba zamiany jednej lufy na drugą, wystarczy wyłączyć zapadkę 19, naciskaną przez sprężynę, i obrócić lufy o niezbędny kąt, wskutek czego zapadka dociskana sprężyną zapada w drugi otwór lub wgłębienie w obsadzie 2, a występy lub zęby na wystających w tył częściach lufy, ustawionej w położenie czynne, współdziałają samoczynnie z odpowiednimi zębami lub wystęgami w komorze zamkowej. Przy ruchu obrotowym lufy podczas jej zamiany otwór lufy, ustawionej w położenie czynne, zostaje połączony z cylindrem gazowym, a otwór lufy nieczynnej — zakryty ścianką tego cylindra.

Jak zaznaczono wyżej, niniejszy wynalazek nadaje się zwłaszcza do zastosowania w karabinach maszynowych umieszczonych w czołgach lub w innych ograniczonych przestrzeniach, gdzie sama lufa

nie jest łatwo dostępna, a więc nie może być zdjęta i wymieniona.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Karabin maszynowy, zwłaszcza karabin maszynowy, umieszczony w czołgu, znamienny tym, że w celu ułatwienia zamiany lufy posiada kilka luf, najlepiej dwie, osadzonych we wspólnej obsadzie, oraz jeden mechanizm zamkowy, przy czym obsada luf i komora zamkowa karabina są względem siebie ruchome, tak iż komora zamkowa daje się odłączyć od jednej lufy i połączyć z drugą.

2. Karabin maszynowy według zastrz. 1, znamienny tym, że w komorze zamkowej jest osadzona nakrętka ryglująca lub sworzeń, zaopatrzona w zęby lub występy, która przy zamianie lufy służy do połączenia komory zamkowej z nagwintowanym końcem odpowiedniej lufy, wystającym z ich obsady.

3. Odmiana karabina maszynowego według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że posiada jeden cylinder gazowy, wspólny dla wszystkich luf, których przednie końce są umieszczone we wspólnym wsporniku, dającym się obracać na przednim końcu cylindra gazowego, przy czym ten wspornik posiada kanały, połączone z o-

tworami odpowiednich luf, służącymi do odprowadzania z lufy gazów, które to kanały pokrywają się z otworem w cylindrze gazowym tylko po ustawieniu odpowiedniej lufy w położenie do strzelania, przy czym ten wspornik pozwala na podłużne wydłużanie się lub kurczenie się poszczególnych luf niezależnie od podłużnych zmian cylindra gazowego, spowodowanych wysoką temperaturą.

4. Karabin maszynowy według zastrz. 3, znamienny tym, że tylne końce luf są osadzone w bloku, dającym się obracać jako całość w obsadzie luf, przy czym blok ten w odpowiednim położeniu daje się ryglować w obsadzie luf za pomocą zapadki, osadzonej na sprężynie w tym bloku, która to zapadka współdziała z odpowiednim otworem lub wgłębieniem, wykonanym na obsadzie luf.

5. Karabin maszynowy według zastrz. 3 i 4, znamienny tym, że każda lufa wystaje w tył z obsady i jest zaopatrzona w szereg zębów lub występów, współdziałających z odpowiednimi zębami lub wystęпами wykonanymi w komorze zamkowej.

Vickers - Armstrongs
Limited.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

